

Амалимиз асло нажот бера олмайди

09:00 / 30.01.2023 1479

Ислом уммати ўрта — мўътадил умматдир. Ўрта деганда, яхшилик ва афзаллик, мўътадил, адолатли, ҳиссиётда ўрталлик маъносини англатади.

Ислом уммати эътиқод ва тасаввурда ўрта, адолатли ва афзал уммат ҳисобланади. Бошқа баъзи умматларга ўхшаб, руҳий тарафга оғиб кетмайди. Ёки яна бошқаларга ўхшаб, фақат моддий нарсаларгагина эътимод қилмайди. Балки инсон табиатига қараб, ҳам руҳий, ҳам моддий жиҳатга ўртача, адолатли, мўътадил ва энг афзал муносабатда бўлади.

Ислом уммати тафаккур ва ҳис-туйғу бобида ҳам ўрта, адолатли ва афзал умматдир. Билиб олган нарсасинигина маҳкам тутиб, ундан бошқа маърифат ва тажрибаларни рад қилиб юборадиганлардан эмас. Ёки, аксинча, дуч келганнинг ортидан эргашиб, тақлид қилиб ҳам кетавермайди. Балки мўътадиллик билан, ўз қоидаларига тўғри келган илмий изланиш ва тажриба орқали, бошқалар эришган ютуқларни ҳам эътироф этиб, улардан фойдаланади.

Аллоҳ таоло мусулмон умматини сифати ҳақида Қуръони Каримда шундай марҳамат қилади:

مُكِّيَّيْ لُؤْسِرْلَا نُوْكَيْ وَسْاَنَلَا اِلَا اِدْهَشْ اُوْنُوْكَتَّيْ اَطَسَوَّ ةْمُ اْمُكَاَنْلَعَجْ كَلَدَكْ و
نْم لُؤْسِرْلَا اُعْبَبْتِي نَم مَلْعَنْل اِلَا اِهْيَلَعْتَنْ كِي تَلَا اَلْبِقْلَا اَنْلَعَجْ اَمُو اَدِي هَشْ
هَلَلَا نَاكْ اَمُو هَلَلَا اِدْهَشْ نِي دَلَا اِلَا اِيْرِي بَكَلْ تَنْ اَكْ نَاوْ هِيْ بَقَعْ اِلَعْبَلْقَنْي

مِيحْرُفٌ وُورَلِدَسْ اَنْ لِبَابِ الْعَلَلِ اِنَّ كُنْ اَمِيْ عِيْضِيْ ل

«Шунингдек, сизларни одамлар устидан гувоҳ бўлишингиз ва Пайғамбар сизларнинг устингиздан гувоҳ бўлиши учун ўрта миллат қилдик», деган. (Бақара сураси, 143-оят).

Аллоҳ таоло ушбу ояти каримада мусулмонларни ўрта уммат қилганини эълон қилмоқда. Ўртани яхши дейилаётганининг боиси шуки, четлар чет бўлгани учун ҳам ҳар хил таъсирларга кўп учрайди ва бузилиш эҳтимоли кўпроқ. Аммо ўрта бузилмай, яхши ҳолича қолади. Ўртага адолат маъноси берилишининг сабаби эса, «ўрта» атрофларга нисбатан бир хил туради, бирор томонга оғиб, адолатни бузмайди. Ўтага мўътадиллик маъноси берилиши ҳам шунга ўхшайди.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ҳеч бирингизнинг амали асло нажот бера олмайди», дедилар. «Сизга ҳамми, эй Аллоҳнинг Расули?» дейишди. У зот шундай дедилар: «Менга ҳам, агар Аллоҳ раҳмат билан ўрамаса. Тўғри бўлинглар, (ҳеч бўлмаса шунга) яқин бўлинглар. Эрталаб, кечқурун ва кечанинг бир қисмида ибодат қилинглр. Мўътадиллик, яна мўътадиллик(ни маҳкам тутинглр). Шунда (мақсадингизга) эришасиз», дедилар.

Имом Муслим ривояти.

Шундай экан азизлар, қилаётган амалимиздан хотиржам бўлиб қолмайлик, доим Роббимизнинг фазлини умид қилиб яшайлик. Аллоҳ таоло барчамизни Ўзининг раҳматига мушарраф бўладиган бандаларидан қилсин.

Хуршид Маъруф тайёрлади